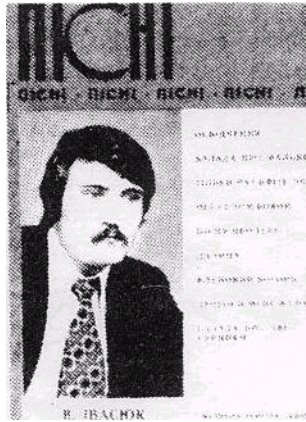

КОМПОЗИТОРА ІВАСЮКА ЗАМОРДУВАЛО КГБ

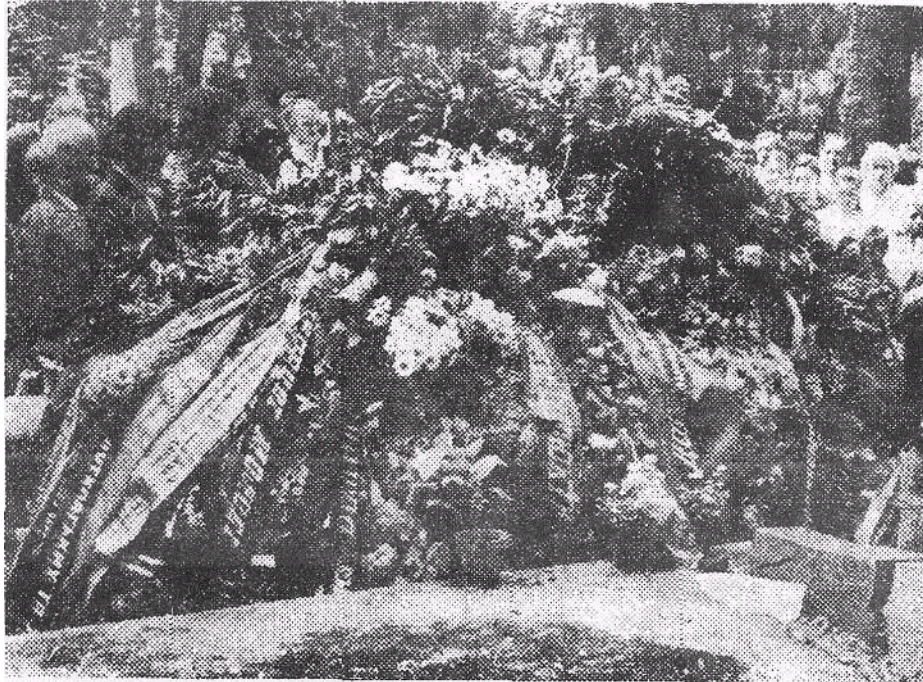
Обкладинка пісенника

В. Івасюка, виданого в 1977 році

У лісах біля Львова знайдено 18 травня, ц.р. закатоване насмерть тіло відомого молодого українського композитора Володимира Івасюка. Народньо-побутові пісні й твори вже покійного В Івасюка / "Червона Рута", "Водограй", "Два Птерстені", та інші/ набули широкої популярності серед молоді в Україні та за кордоном Вістки з України, що продісталися тут на Захід, вказують нате, що 23 квітня цр В Івасюка підхопила машина КГБ на вулиці Львова і це останній раз, коли його будь-хто бачив живим. 18 травня повішене тіло Володимира Івасюка знайшли солдати в забороненій зоні, в лісі біля Брюховичів Ціле його тіло було покрите синцями і шрамами, які залишилися від катування. Зараз після цього, КГБ почало розповсюджувати буйду, що, мовляв, В Івасюк вчинив самогубство, повісивши себе на дереві. Ці очорнюючі чутки зокрема кружляли в студентських колах, де вбитий композитор користувався надзвичайно великою популярністю і пошаною.

Друзі і знайомі покійного переконані, що Івасюка закатували, а згодом перевезли тіло мертвого в ліс, в заборонену зону, куди він перед тим ніколи не ходив і там його повісили. В районі Брюховичі є санаторія для працівників КГБ. Біля покійного лежали гроші під деревом, що саме свідчить про те, що це не могла бути робота злочинних грабіжників. Саме тіло покійного композитора було брутально побите, з виколеними очима, поломаними пальцями, з глибокими ранами на грудях, у які були встромлені гілки калини Хоч можна припускати, що брутальність цього

вбивства було подумане КГБ на те, щоби залякати національно-свідому частину населення, цей підлий злочин викликав зворотний ефект. Вістка про замордування В Івасюка блискавкою облетіла цілу Україну. У Львові про цей злочин говорять цілком відкрито. Сам похорон покійного композитора, що відбувся 22 травня, у символічний день перевезення тіла Тараса Шевченка на Україну, перетворився у масову демонстрацію,

На личанівському цвинтарі у Львові. Гори вінків і квітів на могилі вбитого і повішеного Володимира Івасюка - лікаря і композитора та співака. Побіч стоїть молодь що свідчить про любов і пошану до автора улюблених пісень. Коли міліціонери викинули вінки та квіти, наступного дня появилася їх ще більше і більше.

в якій взяло участь понад 10 тисяч людей В той день студенти Львівського Університету, на знак протесту, не пішли на виклади. Серед чисельно заступлених письменників, композиторів і співаків, були В. Гнатюк і А.Кондратюк, які прибули з Києва, а також співучий ансамбль Мареничів.

Після похорону ще довго продовжувались демонстрації та відкриті

протести. Недавно прибула дружина колишнього політв'язня Валентина Мороза, Раїса, розповідала на зустрічі з редакцією "Аванґарду", що навіть тиждень після похорону було трудно добитися до могили покійного. Такі демонстрації продовжувалися ще три тижні після похорону. Між населенням почали поширюватися вірші, присвячені цій трагічній події. Ці вірші читають публічно, розліплюють на стінах і деревах. Основне мотто цих писань і протестів є "Всіх нас не перевішаєте, всіх нас не переб'єте! За свої вчинки ще заплатите!"

Славної пам'яті Володимир Івасюк був відомий зі своєї принциповості й зі своїх виразних національних позицій. Він постійно відмовлявся писати музику до неукраїнських пісень або подавати свої власні на конкурси неукраїнської пісні. Перед смертю він працював над оперою з козацької доби.

Сумівський журнал "Аванґард", 1979 року
Ст 173-174